

IN DIT NUMMER onder meer:

Column • Fusie • Kampioensteams • Open Club Kampioenschappen • Dames 1 •
Volleybierteam • Business Sociëteit • en nog veel meer.....!

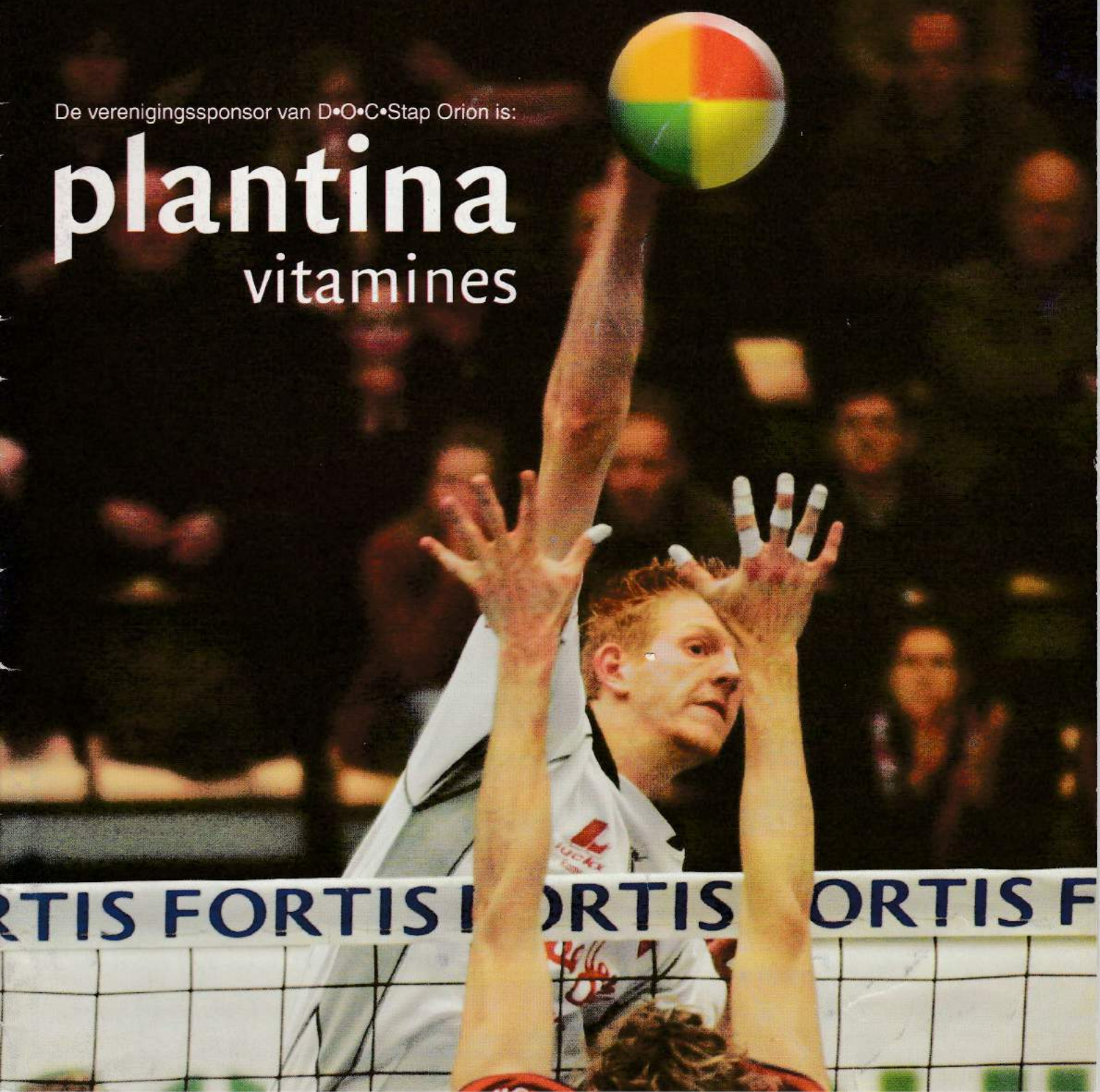
D·O·C·STAP

ORIONexpres

Nummer 5, seizoen '04/'05

De verenigingssponsor van D·O·C·Stap Orion is:

plantina
vitamines

Officieel orgaan van volleybalvereniging D•O•C•STAP Orion

VERENIGING D•O•C•STAP ORION

Postbus 492
7000 AL Doetinchem
Tel: (0314) 34 53 63
Inschrijffnummer Kamer van
Koophandel Centraal Gelderland
V.40119825

Naamsponsor: D•O•C•STAP
Verenigingssponsor: Plantina Fit
Vitamines

Bestuur

Wim Dieleman	voorzitter
Joke Emaus	secretaris
Jos Pasman	penningmeester
Hennie van Haarlem	algemene zaken
Marijke Menzo	recreanten
Bas Bloem	heren
Bert Snippe	dames

STICHTING TOPVOLLEYBAL ORION

Postbus 666
AR Doetinchem
Tel: 06 51541626

Bestuur

Theo Vriezen	voorzitter
Ed Jansen Venneboer	penningmeester
Jan Dekker	secretaris
Jos Tiemessen	directeur

Management team

Augustine van Ree	PR
Erik Veenstra	technische zaken
Gerard Wesselink	algemene zaken
Frans Tijssen	financiële zaken
Nicolien Rensink	administratieve ondersteuning

Redactie Orion Expres

Ingezonden stukken, suggesties, op-
en aanmerkingen kun je mailen aan
avanipenburg@hotmail.com

Colofon

Uitgave: volleybalvereniging Orion
Doetinchem
Hoofdred.: Annemieke van Ipenburg
Vormgeving: Loekie Raterink
Druk: Ratio Druk, Doetinchem

De volgende Orion Expres
verschijnt eind juni 2005
Kopij inleveren vóór 10 juni

Inhoud

- 3 **Column voorzitter**
- 5 **Bestuurlijk** Leden stemmen in met fusie
- 7 **Herenlijn** Heren 6 kampioen!
- 9 **Bestuurlijk** Violenactie
- 11 **Herenlijn** Heren 4 kampioen!
- 13 **Jeugdlijn** Verslag Open Club kampioenschappen
- 14 **Teamsponsors**
- 16 **Dames 1** kampioen!
- 17 **Dames 1** Net geen eredivisie
- 19 **Interview** Jan Wenting
- 20 **Verenigingssponsors**
- 23 **Recreantenlijn** Recreantencompetitie afgelopen
- 24 **Herenlijn** Volleybierteam
- 27 **Business Sociëteit** Alex Stein
- 31 **Contributie seizoen 2004-2005**
- 32 **Bestuurlijk** Handige namen en adressen

BEZORGERS

Wijk 1

Anne Julia & Eleonore Schut
Louise de Colignystraat 5

Wijk 2

Dinie Kuiperij
Van Enststraat 33
Marjolijn van Haarlem
Eindhovenlaan 25

Wijk 3

Sander & Niek Hugen
Willem Dreeslaan 57
Anke & Laura Bloem
Groen van Prinstererlaan 14

Wijk 4/5

Jan Bosma
Tulpenstraat 60

Wijk 6/7

Ab Been
Plattenburgstraat 214

Wijk 6

Irene Snijder
De Vlierbes 95
Lobke Snippe
Dilleveld 33

Wijk 8/9

Karin Bazen
Prins Alexanderstraat 122

Wijk 9

Wessel Staal
J.G. Heuthorststraat 35
Dinie Kuiperij
Van Enststraat 33

Adverteerders centrum en coördinatie bezorging

Ab Been 0314 - 334832

Bellen maar!

Het is zover. Huévo en D•O•C• STAP Orion vormen officieel vanaf 1 juli aanstaande één vereniging. Na een grondige voorbereiding van bijna twee jaar besloten de ledenvergaderingen van beide verenigingen op 21 april jongstleden tot een volledige fusie. Een historische beslissing en een wijs besluit, vind ik. Genomen in het jaar dat Doetinchem 50 jaar volleybal beleeft, Huévo een jubileum vierde, de Heren van D•O•C• STAP Orion Europees volleybal binnenhaalde, de Dames van D•O•C• STAP Orion bijna de eredivisie binnenstapte, Huévo een enorme toename ziet van het aantal jeugdleden en we dadelijk als nieuwe vereniging onder de naam D•O•C• STAP Orion met 34 (!) teams aan de verschillende competities gaan deelnemen.

Als besturen zijn we overtuigd van de kracht van de combinatie. En zien we mogelijkheden om beter te voldoen aan de eisen die deze tijd stelt aan het functioneren van een vereniging als D•O•C• STAP Orion. Inspelen op de andere kijk van mensen op verenigingsgevoel en betrokkenheid, professionaliseren zonder verlies van gezelligheid en plezier in de sport, iedereen tot zijn recht laten komen... dat zijn de uitdagingen waar we voor staan.

Daarvoor moeten we eerst de juiste mensen zien te vinden. Dat is de taak van de fusiewerkgroep die als een soort interimbestuur de verantwoordelijkheid op zich heeft genomen de vereniging te leiden tot de eerste, grote ledenvergadering in september (tot die datum blijft het bestaande bestuur officieel in functie). Met de invulling van de vele vacatures zijn we aardig op weg. Hieronder vind je de beoogde bestuurssamenstelling van D•O•C• STAP Orion. De genoemde mensen vormen tegelijkertijd de fusiewerkgroep die ik hiervoor al noemde:

Voorzitter:	Hans Meijer
Secretaris:	Joke Emaus
Penningmeester:	Jos Pasman
Bestuurslid:	Wim Dieleman - aandachtsveld sponsoring, acties
Bestuurslid:	Hennie van Haarlem - aandachtsveld: Dameslijn, Herenlijn, Jeugdlijn
Bestuurslid:	Ben Mentink - aandachtsveld: Recreanten, PR/Communicatie, Vrijwilligers

Het bestuur is in zijn algemeenheid verantwoordelijk voor beleid en strategie. Het 'runnen' van de dagelijkse gang van zaken behoort tot de taken van een aantal commissies. Ook daarvoor hebben we inmiddels een aantal mensen bereid gevonden. Voor een paar coördinatorfuncties lopen de gesprekken nog:

Commissie Dameslijn:	Bert Snippe
Commissie Herenlijn:	Bas Bloem
Commissie Jeugd:	Wim Dieleman (a.i.)
Commissie Sponsoring:	vacature
Commissie PR/Communicatie:	Ben Mentink
Commissie Facilitaire Zaken:	vacature
Commissie Recreanten:	Marian Groothuis
Commissie Beachvolleybal:	Rink Jan Postma

Zoals je ziet, hebben we nog te maken met een aantal vacatures, maar daarnaast op alle mogelijke andere plekken binnen de organisatie. Uitgangspunt is nog steeds: vele handen maken licht werk. Als iedereen iets doet, dan is het werk overzichtelijk en prima te doen. Als alles op slechts enkele schouders terechtkomt, hebben we binnen de kortste keren een dik probleem. Want dat houdt een gemiddeld mens maar korte tijd vol. Dus... ga eens bij uzelf na of u niet nog wat tijd over heeft. We kunnen ieders hulp goed gebruiken: als coach, teambegeleider, scheidsrechter, om acties te ondersteunen, te helpen in de hal op de speeldagen... noem maar op.

U/Jij mag me bellen 0314 332811/323935 of mailen: wimdieleman@tvareclame.nl.

Wim Dieleman

Leden stemmen in met fusie

Door Rob Lureman

De fusie is een feit. D•O•C•STAP Orion en Huévo'85 vormen met ingang van het nieuwe seizoen één volleybalvereniging. De leden van beide clubs stemden op 21 april in met het voorgenomen samengaan. Bij D•O•C•STAP Orion gebeurde dat unaniem, bij Huévo waren er 29 leden die voor stemden en vijf die zich niet met de 'echtverbintenis' konden verenigen. Een Huévo-lid behield z'n twijfels en onthield zich van stemming.

De fusie was het belangrijkste punt van de algemene ledenvergadering op 21 april in het SAZA Top Turncentrum op sportpark Zuid. Bedoeling is dat Huévo op gaat in D•O•C•STAP Orion. De nieuwe vereniging telt bijna 600 leden. Een stuurgroep gaat het samengaan verder uitwerken. Handleiding is een 35 pagina's tellend fusie-document. Belangrijk is de wijziging van de statuten en het huishoudelijk reglement. De statuten van D•O•C•STAP Orion zijn al lang niet meer bij de tijd. Ze zijn in november 1987 voor het laatst gewijzigd, toen de naam Ubbink-Orion werd veranderd in Mepal-Orion. Oud-voorzitter Roel Booij, die de zaak al eens in september schriftelijk 2004 aan de orde stelde, hamerde tijdens de ledenvergadering bij herhaling op actualisering. D•O•C•STAP Orion-voorzitter Wim Dieleman deed de toezegging dat bij de uitwerking van het fusie-document ook deze plooiën uit het verleden worden glad gestreken. Alle wijzigingen worden in september voorgelegd aan de leden. Voorzitter Dieleman liet de D•O•C•STAP Orion-aanhang weten dat aflossing van de schulden van de vereniging, een gevoelig punt voor de Huévo-leden, in zicht is. "Over twee jaar zijn we volledig schuldenvrij." De schuld, destijds enkele tienduizenden euro's, is een erfenis uit de tijd dat het topvolleybal van Orion werd ondergebracht in een afzonderlijke stichting. Zowel Dieleman als Huévo-voorzitter Hans Meijer, de beoogd preses van de nieuwe vereniging, noemden het 'ja' van de leden van "historische betekenis".

Het bestuur van de nieuwe club zal niet alleen, zoals gebruikelijk, bestaan uit een voorzitter, secretaris en penningmeester, maar ook uit een bestuurslid algemene zaken en een bestuurslid technische zaken. Ook keert de verenigingsmanager, op z'n Achterhoeks 'de regelmanus', voorlopig terug. Het bestuur sprak onomwonden zijn bewondering uit voor de prestaties van dames 1, die kort daarvoor kampioen waren geworden van de eerste divisie B.

NIEUWE WEBSITE
www.orion-web.nl

CITYBEACH TOERNOOI

Simonsplein

Voorlopige data
vrijdag 5 en
zaterdag 6
augustus 2005

Nadere info volgt
 via de website

Te Koop Orion T-shirt

(DE nieuwe donkerblauwe)
 maat M, slechts drie keer gebruikt
Voor € 30,-

info: k.j.timmerman@worldonline.nl

HEREN 6

Voor het zesde team van D•O•C•STAP Orion stond een ding al voor de competitiestart vast: we worden kampioen! Grootpraak van de eerste orde enterecht! Het vorige seizoen mocht deze ploeg al de titel opeisen in de eerste klasse, dus twee klassen lager zou dat ook zeker lukken. Over het hoe en waarom is al genoeg gezegd en geschreven.

Het was wel jammer voor de andere ploegen in de derde klasse, zoals Favorita 3 en Bovo, die ook kampioen wilden worden. De duels tegen de laagstgenoteerden waren misschien een leuk uitgangspunt voor een stripverhaal, met sport had het niet veel te maken. In de tweede competitiehelft kreeg heren 6 dan ook te maken met teams die al bij voorbaat de handdoek in de ring gooiden. Complimenten voor het eerder genoemde Favorita 3, dat in het laatste duel onze boys tot een uiterste krachtsinspanning dwong. Eindelijk een lekkere pot volleybal, met rally's, wissels, veel zweet en ik geloof zelfs een time-out!! (Natuurlijk was de uitslag wel 4-0) Deze ploeg gunnen we de tweede plaats. Voordat de lezers van ons fraaie clubblad denken "Hier is geen **** aan", vergis je niet!! In ons team gebeurt altijd wel wat!! Onvergetelijk was de reis naar Gendringen. Daar begon onze warming-up een kwartier te laat, vanwege een auto die total loss gereden werd. Een spoorwegovergang met verkeerslichten, een les-auto en een geanimeerd gesprek leidden tot een knal met gevolgen. Dankzij een vlot geregelde reserve-auto kwam alles goed, hoewel we in die wedstrijd toch nog een

time-out gebruikten om de gemoederen even te bedaren. Vervelender was dat in de Gendringense kantine geen bitterballen geserveerd werden, een toepaselijke hap voor deze avond. Een activiteit, die bij heren 6 hoog in het vaandel staat, is het beoordelen van de verschillende kantines. In het bijzonder gaat de belangstelling uit naar de frites. Lange tijd leek Pannerden met de hoogste eer ervandoor te gaan. De frites was goed van kleur, lekker knapperig, stevige mayonaise en bovendien aan onze tafel gebracht. Ook de prijs was aangenaam. Zeer tevreden gingen we huiswaarts, want ook het wegspoelen met bier was plezierig verlopen. Het bezoek aan Sinderen bracht toch een wijziging in het klassement. In "De weide" oftewel de mini-kantine, bleek het nog beter te kunnen: de frites was van grote kwaliteit, de mayonaise zelfgemaakt en ruim aanwezig, de tweede ronde frites gratis zo uit de grote bak aangevuld en toen de prijs werd meegedeeld (slechts € 5,00 voor het hele team!!) stond vast dat de eerste prijs naar Sinderen zou gaan. Dat er een schaal gevulde eieren rondging speelde uiteraard ook mee, evenals opnieuw het unaniem goedgekeurde bier. Wetenswaardigheden: alle 110 sets

gewonnen!! Slechts drie time-outs gebruikt, een record van 25-3, zes duels binnen het uur afgerond, nul gele en nul rode kaarten, een auto total loss, geen ruzie in het team, de hoogste score wat betreft trainingsopkomst, twee onopgemerkte gooi-opslagen, enz., enz.. Verder moet vermeld worden, dat onze aanvoerder Gijs (met meerderheid van stemmen aangewezen) het seizoen zeer succesvol tot een einde heeft gebracht. Dit lastige team, met nogal wat praatjesmakers, liet zich door Gijs gedwee sturen. Geen discussie bij wissels, time-outs en pauzes tussen de sets; een voorbeeldige ploeg. Ook trainer Goran mag een titel bijschrijven op zijn c.v.. Zonder hem waren we ook kampioen geworden, maar met hem ging het sneller. Rest ons nog te vertellen, dat het zesde team op zoek is naar een nieuwe sponsor. Na het "Dumphuis"- tijdperk (hoeveel jaar?) zal een andere firma ons nieuwe shirt sieren. De aanmeldingen stromen, zoals verwacht, binnen. Wie uit deze stapel de uitverkorene is, lezen jullie in een van de volgende nummers. Ook van ons traditionele, afsluitende zeilweekend houden we jullie op de hoogte.

Bas Bloem

Violenactie 2005: record aantal kistjes verkocht!

De verkoop van de Orion-violen is ook dit jaar weer een groot succes. De opbrengst is hoger dan vorig jaar en de penningmeester kan binnenkort ongeveer € 2.000,- tegemoet zien. Het aantal verkochte kistjes komt elk jaar dicht bij de duizend, dit jaar zijn er 751 verkocht en dat zijn er 60 meer dan vorig jaar.

Een groot verkooptalent is Marjolijn van Haarlem, zij voert de ranglijst van de violenverkopers met overmacht aan. 58 kistjes wist zij aan de man te brengen.

Aukje Vollema staat tweede met het respectabele aantal van 44 kistjes. Hetzelfde aantal verkocht de familie Swijtink. Die staan toch derde, want hier moest de hele familie eraan te pas komen om dit verkoopcijfer te halen. Een eervolle vermelding verdienen Willeke van Rensen, (42 kistjes), familie Bloem (31) en Luuk Pasman sluit de rij van prijswinnaars met 25 kistjes.

De kisten staan klaar voor vervoer

Binnenkort krijgen de topverkopers bericht wanneer de prijsuitreiking is.

ORGANISATORISCH BREIN

Violen verkopen is leuk werk, net zo belangrijk is de kistjes met violen bij de verkopers afleveren. Hiervoor meldt zich welhaast traditioneel het immer sympathieke en goedgeluimde Orionvolleybierteam, ingeschreven bij de Nevobo als Heren 7. Dit kleurrijke gezelschap meldt zich jaarlijks medio maart bij Paul Löwenthal. De rossige spelverdeler is het organisatorische brein achter de violenactie. Paul maakt het schema voor het rondbrengen van de kistjes en op enkele kleine klachten na, familie Hugen: klopt het dat we een kistje rood missen? , is dit weer vlekkeloos verlopen.

Voor de goede orde, de statistieken van de violenactie:

Opbrengst voor D•O•C•STAP Orion:
€ 1987,68

Ranglijst verkopers:

1. Marjolijn van Haarlem	58 kistjes
2. Aukje Vollema	44
3. Familie Swijtink	44
4. Willeke van Rensen	42
5. Familie Bloem	31
6. Luuk Pasman	25

Van violen rondbrengen krijg je honger!

EEN GROOT BEDANKJE !

Langs deze weg wil het bestuur Paul Löwenthal en heren 7 nog eens bedanken voor hun grandioze inzet om de jaarlijkse violenactie weer tot een succes te maken. Een bewijs dat verenigingsgevoel en samen ergens de schouders onder zetten heel wat kan opleveren.

Jongens, wij zijn trots op jullie en hopen dat andere teams jullie in de toekomst helpen door extra veel violen af te zetten of jullie volgen door zelf ook gezamenlijk een taak of actie op te pakken!

Heren 4 Kampioen!

Zaterdag 16 april speelden wij onze laatste thuiswedstrijd. Als onze concurrent de volle punten zou pakken uit hun laatste 2 wedstrijden konden zij op 89 punten komen, wij stonden op 87 punten! Een overwinning zou dus genoeg zijn voor het kampioenschap. We moesten tegen de nummer laatst Tornado Laren. Uit hadden we tegen dit team al een set verloren en het hele seizoen bleek al dat we juist tegen de zwakkere teams vaak moeite hadden. Tegen de betere teams trekken we ons juist op en spelen we stukken beter. Dit heeft waarschijnlijk met concentratie, mentaliteit en de leeftijd/ervaring van onze groep te maken, omdat de meeste teams redelijk oude spelers hebben.

Met dit in ons achterhoofd begonnen we de eerste set erg goed en geconcentreerd. We hadden geen moeite en wonnen de eerste set ruim. Ook de 2e set ging goed, we hadden in de eerste 2 sets minimaal 10 punten voorsprong. Als we de 3e set zouden winnen waren we zeker van ons kampioenschap.

Er was niet echt wat van de spanning te merken maar toch hadden we wat meer moeite deze set, iedereen wou toch wat laten zien in zo'n kampioensset. Dit was de laatste wedstrijd, daarom was het de bedoeling dat iedereen zou spelen, daardoor speelden we met een iets gewijzigd team. Uiteindelijk wonnen we de 3e set met zo'n 5 punten voorsprong en er werd dan ook een klein feestje gevierd!

De 4e set was de concentratie er totaal af en om eerlijk te zijn werd er ook slecht gespeeld. We kwamen gelijk op een dikke achterstand we probeerden de set nog te winnen met wat wissels maar het tot nu toe zwakke Tornado had alles mee! Ze pakten ook de ballen die ze de hele wedstrijd nog niet geraakt en

geblokt hadden. We kwamen nog dicht bij maar verloren 25-22. Toch wel een kleine teleurstelling.

We waren echter kampioen en dat werd ook gevierd. We kregen een glazen kampioenschapsbokaal van een vertegenwoordiger van de Nevobo! En we werden nog toegesproken door iemand uit het bestuur van D•O•C•STAP Orion! Het publiek werd bedankt. En daarna moesten we natuurlijk gelijk door naar de kantine waar de felicitaties in ontvangst werden genomen en er 'een' biertje op gedronken werd. Ook was er taart en werden bloemen in ontvangst genomen! Die middag hebben we met zijn allen nog wat biertjes gedronken en dat was natuurlijk wel gezellig!

Even kort over dit seizoen: vorig jaar liepen we de opvullingswedstrijden net mis! En de wat 'ouderen' uit ons team spelen toch al een stuk langer in de 3e klasse. Dan is zo'n promotie toch extra mooi! Dit is het 2e jaar dat we met dit team samenspeelden, Elroy

"Ons jonge team heeft zich dit jaar goed ontwikkeld en daardoor speelden we toch wat volwassener"

Bazen kwam ons team versterken, Hans ter Laak en Nick gingen naar Heren 2 en Frank stopte met volleybal. Dus we waren daardoor toch verzwakt! Maar ons jonge team heeft zich dit jaar goed ontwikkeld en daardoor speelden we dit seizoen toch wat volwassener en beter! Dit mede door Itamar Stein uit heren 1 die ons dit jaar getraind heeft, en bij thuiswedstrijden gecoached heeft! En ik denk dat we allemaal veel geleerd hebben en lol hebben gehad.

Nog even wat mensen bedanken: Itamar dus en ook Bas Bloem voor het trainen en coachen van een aantal wedstrijden! Verder ouders die gecoacht hebben en Maarten uit heren 6 die de belangrijke uitwedstrijd tegen de uiteindelijke nummer 3 coachte die we met 3-2 wonnen! (Cruciaal voor ons kampioenschap!). En natuurlijk de supporters die ons gesteund hebben in onze wedstrijden. Iedereen bedankt voor dit seizoen en u hoort nog van ons volgend jaar!

Sjoerd Gudden, aanvoerder Heren 4

Verslag finale Open Club Kampioen- schappen Huévo'85 D-jeugd

Zaterdag 26 maart j.l. hebben we de finale van de Open Club Kampioenschappen in Zutphen gespeeld. Om 09.00 uur was het verzamelen bij de Rozengarde. We kregen allemaal een sweat-shirt met daarop de bekende tekst: Finale Open Club kampioenschappen jaar 2005 en van een van de ouders kregen we weer de bekende gezonde drankjes.

Na een toespraak van Henri, waarin hij memoreerde dat het een uniek toernooi zou worden, omdat dit de eerste en tevens laatste keer zou zijn dat er een meiden team van Huévo'85 zou deelnemen aan de finale van de Open Club Kampioenschappen, de ouders, afgevaardigden van het jeugdbestuur en de lijn-coördinatoren en supporters welkom waren geheten, zijn we richting Zutphen vertrokken.

Meisjes D en supporters met spandoek en truien

Ruimschoots op tijd, zodat we aan de grote zaal, het kabaal van de talrijke supporters van de vele aanwezige teams konden wennen, waren we bij de Hanzehal. Om 11.00 uur moesten we de eerste wedstrijd spelen tegen Dynamo uit Tubbergen. We begonnen met Maureen, Jolyke, Majelle en Heleen. De eerste set verliep zeer voorspoedig en we wonnen met 25-11. De tweede set ging Dynamo beter spelen en we kwamen niet in ons goede spel van de eerste set. Het bleef spannend tot het eind van de set en vanaf 20-20, 21-21, 22-22, 23-23, 24-24, was Dynamo de gelukkige en we verloren met 24-26. Om 13.00 moesten we tegen PZ Dynamo uit Apeldoorn. Een geduchte tegenstander, die niet spectaculair speelde, maar heel goed serveerde en goed de tactisch balletjes wist te plaatsen. We verloren beide sets met 25-17 en 25-18, waardoor we de laatste wedstrijd tegen Dovo uit Doezum

met groot verschil moesten winnen om nog een kans te maken. Deze wedstrijd wonnen we ook met de cijfers 25-17 en 25-19, met het goede spel waarbij we het niveau uit de halve finale weer haalden, namelijk goede serveren, goed verdedigen en goed spel aan het net.

Toen werd het afwachten wat de wedstrijd tussen PZ Dynamo en Dynamo Tubbergen zou worden en het pakte voor ons ongunstig uit omdat beide teams een set wonnen en we dus niet eerste of tweede in de poule werden, maar derde en daardoor mochten spelen om plaats 5 en 6. Deze wedstrijd tegen de Esch Stars uit Vasse was wederom een zeer rommelige wedstrijd en de vermoeidheid sloeg toe bij de meiden, waardoor ze fouten gingen maken. Henri probeerde het tij nog te keren door Eline en Annemiek »

MEISJES D

in te brengen, maar het mocht niet baten, de eerste set werd verloren met 15-25, zodat Henri in de tweede set de jonge speelsters Selina en Lisa liet spelen. Deze meiden hebben zeer verdienstelijk gespeeld en ervaring op gedaan voor volgend jaar. De tweede set ging ook verloren met 19-25, zodat we op een eervolle zesde plaats zijn geëindigd.

Na een lekkere douche, de felicitaties door ouders en supporters, bloemen en een herinneringsfoto van de ouders werd op de terugweg een bezoek gebracht aan de grootste snackketen van de wereld en was het al weer donker toen we terug waren in Doetinchem.

Al met al een goed toernooi gespeeld, de opgedane ervaring nemen we mee naar volgend jaar, want dat we er dan weer staan willen daar gaan we keihard voor trainen, want het is toch wel heel leuk om aan dit soort toernooien mee te doen.

Tot slot wil ik de sponsors bedanken, de talrijke supporters, de lijncoördinatoren en jeugdbestuurleden en last but not least de meiden van het D-team van vorig jaar en de overige supporters, het heeft het team goed gedaan dat jullie er waren. Ook de meiden wil ik een compliment maken, ze hebben gegeven wat ze hadden, hebben zich zeer sportief, gedisciplineerd en correct gedragen. We hebben van verschillende mensen mooie reacties gehad op het spel, de goede aanmoediging en het gedrag.

Henri Geerdink

Hoi allemaal, wij zijn Jolyke en Maureen

De afgelopen weken hebben wij de open club gehad. De voorrondes moesten we tegen de nummer 1. En hadden we als enigste team een set van Set-up 65 gewonnen. We hadden de kruisfinale gewonnen dus waren we door naar de halve finale. De halve finale was makkelijker. Alleen was er iemand nog een beetje ziek.

Eline had voor Heleen die ziek was ingevallen. De reserve spelers mochten allemaal een set spelen (Annemiek, Lisa, Selina).

We werden eerste in de poule en mochten door naar de finale dus we hoorden bij de beste 8 van heel Nederland. In de finale stond het basisteam er weer in (Jolyke, Majelle, Heleen, Maureen).

We hadden super goeie supporters die ons heel goed hadden aangemoedigd. We hoorden net niet bij de beste 4 met één set verschil. We streden om de 5de en 6de plaats. Het maakte niet veel meer uit. De reservespelers mochten ook weer spelen. En die deden dat super goed.

We hadden ook een spandoek waar op stond: Huévo hoeft niet te balen ze zullen de 1ste plek wel halen! Jammer genoeg was dat niet gelukt. Maar we zijn wel 6de van heel Nederland geworden. We zijn wel apentrots dat we het zover hebben gehaald. We hadden een trui gekregen met naam erop. En een fotolijstje met een hele leuke foto van het team. We willen Henri bedanken omdat hij ons zo goed heeft gecoacht en getraind. Zonder hem hadden we het niet gehaald. (en zonder de supporters ook niet!!)

Groetjes Jolyke en Maureen

Meisjes C1 is afgelopen seizoen kampioen geworden in de Kampioensklasse en laat dit zien met hun eigengemaakte fotocollage

DAMES 1

kampioen!!

Zaterdag 16 april werd dames 1 kampioen in de 1e divisie B. Tijdens de laatste competitiewedstrijd werd de strijd thuis in Rozengarde uitgevochten. Ondanks het feit dat tegenstander Ekspalvo in de onderste regionen van de 1e divisie bivakkeerde, bleef de wedstrijd tot het einde toe zeer spannend.

De sporthal was bijna te klein. Iedereen werd gefeliciteerd en er werd al een klein feestje gevierd

Na het verlies van Nesselande, een week eerder, waren de dames op de 2e plaats terecht gekomen, op 1 punt achterstand van Rijnmond. Ze moesten dus de volle winst halen en heel hard hopen dat dat Rijnmond niet zou lukken. De beide wedstrijden begonnen ongeveer op hetzelfde tijdstip en ook Rijnmond had het voordeel van de thuiswedstrijd. Maar zij moesten wel tegen Nesselande. Die maakten geen kans meer op de titel, maar zouden het Rijnmond zeker heel lastig maken.

Rond half drie verzamelden we bij Ruud, manager en toeverlaat van dames 1 en konden we genieten van heerlijke zelfgemaakte soep. Ruud, dat doe je perfect!! Ontbrekende factor was Antoinette, die al erg lang in het ziekenhuis verblijft. Als trouwe steun en partner van Ruud willen wij ook haar bedanken voor haar inzet. Na de soep en broodjes op naar de sporthal, waar ik Cindy nog gemasseerd heb en we verder hebben genoten van de wedstrijd van Dames 2. Die maakten er ook een spannende wedstrijd van en wisten uiteindelijk met 3-2 te

winnen. Daarna werden meisjes B en C gehuldigd, want ook zij waren kampioen geworden! GEFELICITEERD!!

Hierdoor kon onze wedstrijd pas om half zes beginnen, tegelijk met die van Rijnmond. Er was een directe verbinding met de sporthal waar Rijnmond speelde, zodat we tijdens de wedstrijd af en toe al standen te horen kregen. Wij op de bank, zeg maar. We moesten toch de volle winst pakken, dus werd het niet doorverteld aan de speelsters. En Rijnmond moest minstens 2 sets laten liggen...

In de eerste set was er geen vuiltje aan de lucht. Ekspalvo werd weggespeeld. Hadden ze zich ingehouden, of werden onze dames overmoedig? De tweede set zinderde van spanning en lang leek het erop dat wij die niet zouden winnen. Maar gelukkig konden we het tij keren en wonnen deze set met 25-23. Daarna hadden we er weer alle vertrouwen in en kreeg Ekspalvo geen kans meer. In de laatste fase van de vierde set hoorden we dat het in de andere

sporthal 2-1 was voor Nesselande. Als we dus ook die laatste paar punten in de vierde set pakten, waren we kampioen. Nog harder aanmoedigen en jawel, 25-20!! KAMPIOEN!!!

De sporthal was bijna te klein. Gelijk werd iedereen gefeliciteerd en er werd al een klein feestje gevierd. Daarna kwamen de bloemen en een drankje met hapje in de VIP-room. Muziekje erbij en zelf geschreven liedjes van Karel Mollevanger, die we met z'n allen uit volle borst gezongen hebben. Kortom, de sfeer was super gezellig.

Natuurlijk moest ook gelijk de play-off wedstrijd geregeld worden. Zaterdag 23 april speelt Dames 1 thuis tegen VVC (nr 9 eredivisie), om 19.30. Na deze wedstrijd volgt nog een wedstrijd tegen de nr 1 van de 1e divisie A. De beste 2 van deze 3 spelen volgend seizoen in de eredivisie. Het blijft dus nog even spannend.

Dames, trainers en vooral ook supporters: ik heb van dit seizoen genoten!! Bedankt en tot volgend seizoen!!

De verzorgster

Dames 1 was er bijna...

De tranen vloeiden rijkelijk in de sporthal van Alverno in Apeldoorn op maandag 2 mei. Aan Doetinchemse kant wel te verstaan. De dames van D•O•C•STAP Orion slaagden er niet in om het verrassend behaalde kampioenschap van de eerste divisie B te verzilveren met promotie. Geen eredivisie, die stap bleek toch te ver. De 3-0-zege van Alverno was dik verdiend.

Heel even hing er een verrassing in de lucht. Dat was in de eerste set, toen D•O•C•STAP Orion op een 15-11-voorsprong kwam. Maar bij die 15 punten bleef het, want de Doetinchemse dames stapelden vervolgens fout op fout. "Dat was het breekpunt in de wedstrijd", verklaarden aanvoester/midspeelster Daniëlle Goorman en passer/opper Liset Jansen na afloop. Ze zochten troost in elkaars armen. "Als je het zo uit handen geeft, knakt er iets. Als je die eerste set weet te winnen, kom je in de winning mood. Dan kun je boven jezelf uitgroeien. Maar dat lukte helaas dit keer niet." Goorman vond dat D•O•C•STAP Orion vooral van zichzelf had verloren. "Ik had in het begin van die eerste set echt het gevoel dat we ze aankonden. We hebben in de competitie moeilijker wedstrijden gespeeld en gewonnen.

De tranen vloeiden rijkelijk

(Foto: Maarten Sprangh)

Vanaf het moment dat zij ons in punten voorbij gingen, hebben we niet meer in de wedstrijd gezeten."

De psychologische dreun van de met 15-25 verloren eerste set ijde na in het tweede en derde bedrijf. Een wanhoopsoffensief bracht de D•O•C•STAP Orion-dames weliswaar nog dicht bij Alverno, maar de servicedruk van de Apeldoorners was te groot om zich te laten verrassen. Met 25-22 en 25-23 kwam voor D•O•C•STAP Orion het einde van een prachtig seizoen.

D•O•C•STAP Orion-coach Ivo Martinovic en manager Ruud Hofland zijn trots op 'hun meiden'. Beiden wijzen op de ondervonden hindernissen halverwege de competitie toen eerst spelverdeel-

ster Ellen Krabben en vervolgens midspeelster Hilde van der Linden op stage gingen. "Je moet je spelpatroon aanpassen. Het duurt even voordat je weer in je ritme zit. Dat neemt niet weg dat de vervangsters van Ellen, Cindy Bruggink en Marloeke Jans, naar behoren hebben gepresteerd." Die tevredenheid geldt ook voor de nieuwkoomsters Claudia van Thiel en Myke Koster. D•O•C•STAP Orion hoopt beiden te kunnen behouden.

Uithuilen en opnieuw beginnen is het credo voor volgend seizoen. Ruud Hofland, die in het archief had opgediept dat de dames in 1974 voor het laatst waren gepromoveerd naar de eredivisie, is daar heel duidelijk in. "We waren er bijna, volgend jaar doen we het nog beter!"

Uitslagen PD-wedstrijden ere- en eerste divisie B

D•O•C•STAP Orion (1B)	-	Rexroth VVC (ere)	0 - 3 (23-25, 15-25, 18-25)
Rexroth VVC (ere)	-	Dros/Alverno (1A)	3 - 0 (25-18, 25-19, 25-21)
Dros/Alverno (1A)	-	D•O•C•STAP Orion	3 - 0 (25-15, 25-22, 25-23)

Punten Resultaat

1. Rexroth VVC (ere)	4	H	(handhaving in eredivisie)
2. Dros/Alverno (1A)	2	P	(promotie naar eredivisie)
3. D•O•C•STAP Orion (1B)	0	H	(handhaving in 1e divisie)

JAN WENTING: 'Als jurylid werk je in stilte'

Onopvallend aan de zijlijn, maar als 't moet kan niemand om hem heen: jurylid Jan Wenting uit Ulft. Al vele jaren actief in de volleybalsport. Eerst als scheidsrechter eerste- en eredivisie, later als docent scheidsrechtersopleidingen. Nu zit hij al weer drie jaar achter de jurytafel. Opnieuw voor de hoogste afdelingen, zowel bij de heren als dames. Opvallend is z'n outfit in de sportzaal: op en top heer in een keurig pak, maar altijd op sportschoenen.

Jan Wenting samen met telster Antoinette Hofland achter de jurytafel

Jan Wenting (60) moet lachen als z'n schoeisel ter sprake komt. "In het dagelijks leven loop ik op schoenen met dikke zolen. Daar blijft gauw modder of zand aan plakken. Die rommel wil ik niet in de sporthal achter laten."

Een van zijn aansprekendste wapenfeiten is z'n medewerking aan de reorganisatie van de NeVoBo. In de jaren negentig van de vorige eeuw werd het mes gezet in de 23 districten die Nederland toen rijk was. Na de sanering bleven er landelijk acht regio's over.

"Die reorganisatie bij de bond was echt a hell of a job", zegt Wenting, die destijds voorzitter was van het district Oost-Gelderland. "We zijn er vijf jaar mee bezig geweest. Die 23 districten gaven op den duur te veel rompslomp, het beleid werd ondoorzichtig, vooral door gebrek aan tijd en mankracht. Acht regio's werkt beter. Maar, wat heeft het lang geduurd! Wat ik me vooral herinner zijn de vele reizen en het vaak moeizame overleg." Toen de nieuwe organisatie eenmaal stond werd Wenting preses van de nieuwe

regio Oost. Tot 2002, toen hij na zes weken bedenktijd die functie inruilde voor die van jurylid. "Ach, ik wil graag bij volleybal betrokken blijven. Ik vind het, als het goed gespeeld wordt, een prachtige kijksport. Verder ken ik veel spelers, coaches en scheidsrechters."

Jan Wenting was in 1961 spelverdelers in het eerste van Victoria in Didam. "Ik had geen vaste plaats, ik was invaller, maar speelde regelmatig." Toen hij in 1968 verhuisde naar het Utrechtse Jutphaas en ontdekte dat daar geen volleybalclub was, werd hij één van de oprichters van NIVOC '68 (Nieuwegeinse Volleybal Club). Een jaar later deed hij de scheidsrechterscursus omdat er gebrek was aan arbiters. Om die reden werd hij ook lid van het DSA (Districts Sectie Arbitrage). Wenting werkte destijds bij de gemeente Houten als hoofd financiën. Toen hij daar gemeentesecretaris werd, gaf hij zijn functies bij de volleybalbond op. Wel bleef hij actief als scheidsrechter. "M'n eerste wedstrijd was in 1969 in de vierde klasse. Dat was op

districtsniveau, maar in 1980 floot ik al in de eerste divisie."

Jan Wenting verruilde in 1984 Houten voor Gendringen, waar hij twintig jaar lang gemeentesecretaris was. Tot de fusie met de gemeente Wisch per 1 januari 2005. Nu zit hij in een regeling die vergelijkbaar is met de VUT. Als scheidsrechter was hij actief tot 1988. De laatste jaren was hij vaste keus in de eredivisie, zowel bij de heren als dames. Om zijn kennis en ervaring over te dragen op de jongere generatie nam hij in 1978 in het district Oost-Gelderland de opleiding ter hand van aspirant-scheidsrechters. "Tot een jaar of acht geleden. De niet meer bestaande C-cursus was de laatste waarin ik les gaf. Die leidde scheidsrechters op voor zowel de eerste- als de eredivisie."

Aan zijn optreden als arbiter bevaamt Wenting alleen maar prettige herinneringen. "Ik reisde het hele land door, kwam in contact met latere grootheden als Harrie Brokking, Bert Goedkoop en Avital»

"Het oordeel van het jurylid kan niet worden ingeroepen over discutabele zaken als het raken van de antenne, het uitdelen van kaarten of de beslissing of de bal net uit of in is. Dat is allemaal des scheidsrechters"

Selinger. Van Orion herinner ik me vooral Gerard Wesselink. Die steekt nog steeds zijn hand op als hij mij ziet. Mijn eerste kennismaking met de Orion-heren dateert van een toernooi in 1988. Afgelopen seizoen was ik er drie keer jurylid."

Jan Wenting werkt voor het oog van het publiek in stilte. "Een uur voor de wedstrijd inspecteer ik de zaal, kijk of het net op hoogte is, de wisselbordjes er zijn, het wedstrijdformulier op tafel ligt en de ruimte tussen speelveld en boarding niet te krap is. Andere aandachtspunten zijn de antennes en de loopruimte voor de serveerders. Die moet aan beide kanten gelijk zijn." Ingrijpen is soms nodig. Wenting heeft het bij de heren van Vrevok meegemaakt dat er een stuk touw uit het plafond in het speelveld hing. Ze moesten de kruipruimte in om het te verwijderen." Het jurylid controleert aan de hand van het wedstrijdformulier ook of de spelers, ook die op de bank, speelgerechtigd zijn. "Dat doen we sinds een jaar of vier/vijf. Dat was vroeger de taak van de scheidsrechters. Over de scheidsrechters wordt ook rapport opgemaakt."

De coach van een team kan juryberaad aanvragen over het toepassen van de regels of de reglementen. "Bijvoorbeeld of een spelerswisseling is toegestaan." Maar de

invloed op het spelverloop is beperkt. "Het oordeel van het jurylid kan niet worden ingeroepen over discutabele zaken als het raken van de antenne, het uitdelen van kaarten of de beslissing of de bal net uit of in is. Dat is allemaal des scheidsrechters."

Peter Blangé, coach van Nesselande, ving in dat opzicht bot bij Wenting bij een al dan niet vermeende uit- of inbal. "De scheidsrechter gaf uit voor Nesselande, de lijnrechter gaf in. Blangé vroeg aan mij of er wat tegen in te brengen viel. Het antwoord was 'nee', want dit zijn voor de scheidsrechter waarneembare zaken. Natuurlijk kan de scheids er naast zitten, het blijft mensenwerk, maar het is niet aan het jurylid om daarover te oordelen." Omwille van de lieve vrede wordt er, zo bekend hij, een enkele keer geschipperd. "Ik heb het als jurylid meegemaakt bij de dames van Pollux tegen Sneek. Pollux-trainer Jan Berendsen vroeg na een gele kaart bij een spelerswissel juryberaad. Ik had dat formeel moeten afwijzen, maar ik heb het toegestaan. Om tijd en rust te winnen, want de gemoederen waren danig verhit."

Het rally-point-systeem heeft het volleybal volgens hem aantrekkelijker gemaakt. "Je pakt gelijk een punt. Dat geeft de spelers voldoening en het is aantrekkelijk voor het

publiek. In het oude systeem moest je de opslag terug halen om te kunnen scoren. Daardoor had je soms tien minuten dezelfde stand. Dat kan spannend zijn, zoals bij Nederland tegen Italië in de Olympische finale in Atlanta, maar meestal was het voor het publiek slaapverwekkend. Sommige wedstrijden duurden twee uur en drie kwartier. Dat is een erg lange zit." De veel bekritiseerde twee technische time-outs hoeven voor hem ook niet. "Een verplicht, maar overbodig nummertje. Het publiek weet nauwelijks wat er gebeurt, terwijl de spelers al weer na veertig seconden in het veld staan. Terwijl ze een minuut de tijd hebben. Als de nood hoog is, kan de coach vier keer een halve minuut time-out vragen. Dat lijkt me voldoende."

Als inwoner van de Achterhoek is hij verheugd over de successen van de clubs uit de streek. De heren van D•O•C• STAP Orion die zich door een vierde competitieplaats aan een Europees avontuur gaan wagen, de dames van streekgenoot Longa '59, die afgelopen seizoen de dubbel (kampioenschap en beker) wisten te prolongeren en de dames van D•O•C• STAP Orion die onverwacht kampioen werden en net te licht bleken voor de eredivisie."

Wenting hoopt dat bij de clubs de binding met de streek overeind blijft. "Kijk naar Roda JC bij het voetbal. Daar loopt soms nog maar één Nederlander in het veld. Ik weet niet of dat goed is. Het zou jammer zijn als het ook in de Achterhoek vreemdelingenlegioens worden. Dan lever je toch een stukje identiteit in."

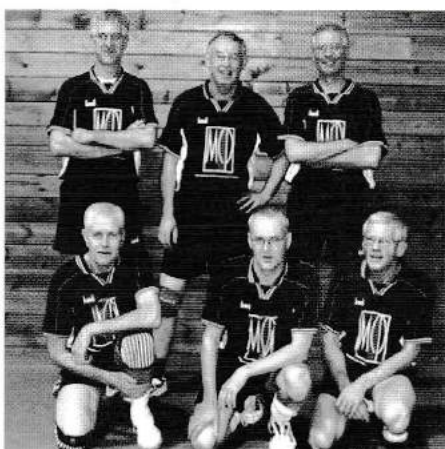
Recreantencompetitie afgelopen

Laat ik met mijn eigen team beginnen (dames 2, dinsdag). Spelend in poule D, wat met name onze trainster toch wel beneden ons niveau vindt. Daar leek het de eerste wedstrijden zeker niet op. De eerste wedstrijd wisten we gelijk te spelen, maar de eerste set ging met overtuiging naar de tegenpartij. Ook de tweede wedstrijd hingen we van los zand aan elkaar en kon je ons geen team noemen. Het zal dan ook niemand verbazen dat we deze wedstrijd verloren. Waarbij een tegenstander nog opmerkte dat we anders veel beter spelen. Dus toch verbazing over ons spel. Daarna was er rust en dus tijd voor koffie en goede adviezen van een geblesseerde teamgenoot. Of het de koffie was, of de adviezen, ik weet het niet, maar de derde wedstrijd ging bijzonder goed. We waren weer echt een team, kregen zelfs de moeilijkste ballen te pakken en wonnen de wedstrijd. Niet helemaal een tevreden gevoel, maar wel een goed gevoel over ons spel in de

laatste wedstrijd. En door het winnen van die laatste wedstrijd, wisten we 3e te worden in de poule, dus we gaan niet verder onderuit.

Ons andere team (dames 1, dinsdag) deed het veel beter. Uitkomend in poule B, zodat je wel echt je beste been voor moet zetten. Maar de dames draaiden er hun hand niet voor om. Omdat we allemaal tegelijk moesten spelen, konden we niet bij elkaar kijken, maar ik begreep dat ze zeer goed gespeeld hebben. Twee wedstrijden gewonnen en bij 1 wedstrijd de eerste set gewonnen en de tweede gelijk gespeeld. Dus ook eigenlijk gewonnen. En dat levert ze de eerste plaats in de poule op, wat weer betekent dat ze volgend seizoen in poule A moeten spelen. Zeg maar de eredivisie bij de recreanten.

Behalve onze teams, speelden ook de dames van de maandagavond en de heren van de dinsdagavond woensdag hun laatste wedstrijden. Een team dames van de maandag moest tegen ons spelen, die wedstrijd speelden we gelijk. Maar zij waren uiteindelijk toch beter, dus eindigden zij tweede in de poule. Die zien we volgend seizoen dus zeker weer terug. De andere dames speelden in poule C en gaan ook volgend seizoen in die poule verder. En ook de heren wisten zich in hun poule te handhaven.

Heren recreanten

Ja, de recreantencompetitie is afgelopen. Woensdag 6 april speelden we de laatste wedstrijden. Goede resultaten voor sommige teams, mindere resultaten voor andere teams.

En volgens de geruchten spelen we volgend seizoen weer in Terborg. De sporthal is volledig gerenoveerd (weer opgebouwd, na de brand) en volgens zeggen erg mooi geworden. Daar verheugen we ons toch wel weer op. Niet alleen het spelen in zo'n mooie, nieuwe hal is natuurlijk erg leuk, maar ook het douchen na afloop zal fijner zijn. De hal in Veldhoek is erg groot, maar de vloer is ongelijk en de douches zijn toch echt wel aan een renovatie toe.

Wat moet ik verder nog vertellen over de recreanten? Als deze Orion Expres bij iedereen in de bus valt, is de ledenvergadering geweest en weten we dus of we volgend jaar samen met Huévo verder gaan. En dat betekent dat we ineens veel meer recreantenteams hebben. Voor de volgende Orion Expres ga ik proberen wat reacties los te krijgen. Wat mensen van de fusie vinden enz.

Dus iedereen die er iets over te melden heeft: stuur me een mail!!

Voor de recreanten stoppen eind mei de trainingen, dus ik wil iedereen nu vast een fijne vakantie wensen en een gezond weerzien in augustus!!

Annemieke van Ipenburg

Een seizoen met een inktzwarte rouwrand, zo kan het onlangs afgesloten jaar van het zevende team het best worden gekenschetst. De vreugde over de achtste plaats in een sterke competitie is volledig overschaduwd door het bericht van stoppen van onze spelverdeler, annex passer/loper 'Fritzl met de losse handjes'; voor intimi Frits van Florestein. Met 'Fritzl met de losse handjes' verdwijnt een van de meest markante persoonlijkheden van de vereniging.

Volleybal was voor hem niet alleen ontspanning; het was zijn levensdoel, voor 'Fritzl met de losse handjes' maakte het niet uit wie de tegenstander was, Fritzl genoot van elke partij. Niet zelden daagde hij de serverende tegenstander uit in vloeiend Ernhems: "kom maar op met die bal", meestal tot gevolg dat de bal als een vuurpijl na de pass van Fritzl naar het plafond schoot en daarna als een raket weer naar beneden kwam. Zijn spelstijl was

VOLLEYBIERTEAM

Afscheid van een fenomeen

overigens bepaald niet 'vuurpijlerig'. Fritzl bezag het volleybalspel met de ogen van de romanticus, met liefde voor gedurfd spel en onverwachte zetten. Fritzl is dan ook de enige van ons team die op hoog niveau heeft gespeeld. De gehaaide aanvaller speelde in zijn Ernhemse periode zeker tweede klasse. Dit kan niemand van heren 7 hem nazeggen. Volgens ons verwarde Fritzl het 'op hoog niveau' spelen met zijn kampeervakantie in de Zwitserse Alpen. Zijn sympathie lag niet enkel bij ons, heren 7, ook de damesteams en bezoekers konden tijdens een wedstrijd op aandacht van Fritzl rekenen. Dat een bal dan bijna op zijn hoofd viel na een aanval van de tegenstander was meer een bijkomstigheid. Fritzl had toch maar weer iemand herkend tijdens onze wedstrijd.

Zijn totaal onverwachte heengaan laat zeker niet alleen bij zijn teamgenoten een grote leegte achter. Ook voor zijn huisgenoten zal het wennen zijn.....

SHIRTSPONSOR

Er zijn meer opvallende zaken te melden over het volleybierteam. Tijdens het seizoen is afscheid genomen van onze shirtsponsor 'Café Jansen.' De uitbater van dit café had geen interesse in een nieuw sponsorcontract met allerlei

afdrachten aan de club. Clausules die bij de voormalige penningmeester tijdens een gesprek met enkele biertjes makkelijk terzijde zijn geschoven, moesten nu wel worden voldaan. Maar met wederzijds genoeg kijken wij terug op deze periode. Dankzij Café Jansen is onze presentatie met uniforme trainingspakken en sporttassen professioneler.

Lang hoefden we niet te wachten op een nieuwe shirtsponsor. Martin van Sportcafé Rozengarde begreep hoe het financiële gat in zijn begroting de voorgaande drie jaren is ontstaan en sloeg gelijk toe.

Zijn bemiddeling leverde ons shirtsponsor 'kleertjes.com' op. Als tegenprestatie moeten wij na elke thuiswedstrijd in sportcafé Rozengarde komen drinken. Opvallend is dat onze vorige sponsor wel na elke wedstrijd eerst een rondje van de zaak gaf.....Een kwestie van aan elkaar wennen?!

PROMOTIE

Sportief kunnen we terugkijken op een geslaagd seizoen. Jarenlang hebben we promotie naar de derde klasse kunnen dwarsbomen. Ons doel was de titel in de vierde klasse. Maar na vijf keer als tweede te zijn geëindigd (en dit is geen grap) noopte eliminatie van deze klasse ons tot verplichte promotie.

De mannen van het Volleybierteam, met groupie en hun enige trofee

"Hou het simpel, hoog buut'n"

Resultierend in een achtste plaats. 49 punten meer dan de ploeg die als laatste is geëindigd en 35 punten achter de kampioen.

SPELERSRAPPORT

Een seizoen in een hogere klasse levert altijd weer historische momenten op en klassieke oneliners. Enkele memorabele: . "Dit is nou eenmaal ons niveau." Aanvoerder Marijn na een stevige nederlaag. "Hou het simpel, hoog buut'n", van onze robuuste aanvaller William. Slechts eenmaal is hij afgelopen seizoen tijdelijk gestopt. Zijn irritatiegrens over onze, volgens hem matige, inzet is dan ver overschreden. Ook William wordt milder. De vorige seizoenen stopte hij stevast twee keer per jaar. Een keer in het najaar en een keer in

Bloemen voor een fenomeen

het voorjaar. "PAK", de vaste woorden van onze spelverdeler Hennie als hij meer dan twee stappen moet zetten. Meestal gevolgd door een tirade van al zijn medespelers als dit weer een punt voor de tegenpartij oplevert. Speciale vermelding verdient onze Armeense vriend Hakob. Al jaren strijdend voor een verblijfplaats, gebukt onder deze zorgen toch wekelijks uitblinkend. Voor de

tweede keer op rij is hij uitgeroepen tot 'speler van het jaar.' Ook een speciale vermelding verdient 'bindmiddel Paul', met zijn gave om het team voor elke wedstrijd toch weer als een eenheid op te laten treden. Paul zijn educatieve vaardigheden komen elke donderdagavond weer goed van pas. Mijn eigen rol is eigenlijk onduidelijk. Mijn bijdrage is het schrijven van dit stukje. **Jacques Verhagen**

Fuseren? Meisjes A1 van Huévo zijn al lang gefuseerd!

Voor veel mensen is de fusie nog maar een vaag begrip. Iedereen vraagt zich af wat er nou precies gaat gebeuren, en vooral of ze wel ja moeten zeggen tegen de fusie. Tenslotte wordt de vereniging een stuk groter en onpersoonlijker. Meisjes A1 van Huévo is een voorbeeld van de nieuwe fusie...

Het was wel een beetje wennen in het begin, ineens moesten meiden die een jaar eerder nog als tegenstanders tegenover elkaar stonden samen gaan spelen als een team. Hoe moeilijk het ook lijkt, de meiden van D•O•C•STAP Orion en Huévo hebben het voor elkaar gekregen. Ze zijn een voorbeeld van een goede fu-

sie tussen clubs, teams en vooral spelers. Iedere speelster heeft wel een favoriete sporthal, om de sfeer of gewoon omdat je er altijd al speelt en dat fijn vindt. Als speelster van Huévo is het extra moeilijk omdat je nu moet gaan wennen aan een nieuwe naam, andere shirts en andere kleuren. De vereniging wordt een stuk onpersoonlijker en de gezellige sfeer van de Bongerd, nee die is er in Rozengarde niet. De meiden van D•O•C•STAP Orion zien het allemaal wel zitten, ze mogen straks weer onder de naam D•O•C•STAP Orion spelen en ze mogen weer terug naar Rozengarde. Hoewel het de speelsters eigenlijk weinig uit maakt wat er nu gaat gebeuren, blijft het verenigingsgevoel

hoog en wil ieder lid gewoon bij zijn eigen vereniging blijven. Wanneer wordt het dus zeker voor iedereen. Maar ze zijn het over een ding eens: gewoon lekker blijven volleyballen het liefst zo dicht mogelijk bij huis. En dat blijft ook zeker het belangrijkste. Hoewel er organisatorisch veel gaat veranderen, is iedereen er van overtuigd dat men het beste met ze voor heeft en dat iedereen op een leuke manier kan volleyballen. De fusie creëert kansen voor spelers met talent, maar laat spelers die enkel voor hun plezier willen volleyballen ook in hun waarde. De fusie moet straks meer mogelijk maken maar dat iedereen kan volleyballen blijft het belangrijkste.

Foto's en tekst: Lambiek Kneplé

Alex Stein tekent voor Helmink en volleybal

Hoe werden de bedrijven van Helmink aan de Fabriekstraat in Doetinchem sterpartner van D.O.C. STAP Orion? „Puur toevallig, omdat Alex Stein hier kwam werken,” aldus directeur Joop Helmink op de maandagavond 18 april gehouden Business Sociëteit. Hoogtepunt van de avond was dan ook het ondertekenen van het driejarige contract, dat Alex Stein, Helmink BV en D.O.C. STAP Orion aan zijn gegaan. „Alex is een topsporter pur sang, die daarnaast ook aan zijn maatschappelijke carrière wil werken,” zo vatte Helmink de ondertekening samen. Alex, die inmiddels zijn draai in de installatietechniek meer dan gevonden heeft, is nu zowel verzekerd van een baan, als van de gelegenheid om elke middag een stevige volleybaltraining te kunnen volgen. Namens D.O.C. STAP Orion zette voorzitter Theo Vriezen zijn handtekening.

De aftrap voor de drukbezochte business avond werd uiteraard gedaan door gastheer Joop Helmink. Hij liet niet alleen de geschiedenis van dit nog jonge technische bedrijf de revue passeren. De gasten werden ook in de gelegenheid gesteld de showrooms, kantoren en magazijnen te bekijken. Met deskundige uitleg van het talrijk aanwezige personeel. Zo'n achttien jaar gelden startten Joop Helmink en Jan Teunissen het installatiebedrijf Helmink en Teunissen. Begonnen werd met een badkamershowroom van de formule 'Baderie' aan de Hoofdstraat in Terborg. Maar al snel vestigde het bedrijf zich definitief aan de Fabriekstraat in Doetinchem. Een locatie die gestaag kon worden uitgebreid. Inmiddels zijn twee bedrijven en gevormd: Helmink installatie Techniek BV en Helmink woon Techniek BV. Bij de eerste werken

Joop Helmink verwelkomt zijn gasten

inmiddels 45 mensen, die zich richten op installatiewerk bij bedrijven. De andere tak, 20 personeelsleden, richt zich op de particuliere markt met installatiewerk, badkamers, keukens en sfeerverwarming. „Wij houden van kwaliteit en stijl,” aldus Joop Helmink tot zijn gehoor. „Onze inzet is goede service, betrouwbaarheid en betrokkenheid.” Hoewel hoofdzakelijk in de regio werkzaam, schuwt het bedrijf ook landelijke projecten en internationaal werk niet. Helmink herinnert zich nog het 'uitstapje' dat het bedrijf zo'n zeven jaar geleden naar - U leest het goed - Siberië maakte. „We vlogen naar Jekatarinburg in de Oeral (in de communistische tijd Swerdlowsk, red.) en vandaar via een 600 kilometer lange, kaarsrechte weg door de toendra naar het plaatsje Krasnoturinsk. Het was erg moeilijk werken daar. We moesten alle materialen uit Nederland meenemen. En wat »

De handtekeningen onder het contract worden gezet door v.l.n.r. Joop Helmink, Alex Stein en voorzitter Theo Vriezen

"De bereikte vierde plaats, die goed is voor Europees volleybal, is het absolute hoogtepunt"

zagen we daar? De vrouwen waren aan het metselen, terwijl de mannen aan de wodka zaten."

De mannen uit Doetinchem echter volbrachten hun klus met verve en keerden een geweldige ervaring rijker terug.

En dan was er op deze business-avond het optreden van cabaretier Erik Plageman, winnaar van de eerste ronde van het Open Podium.

Het aankomende talent zette de toon met enkele humoristische acts en keek uit naar de komende podiumfinale met het lied 'The impossible dream'. „En dat geldt ook voor volleybal," aldus Erik. De Waldolala's brachten de stemming er verder in met enige stevige meezingers, zodat er uiteindelijk nog een bescheiden polonaise door de keukenopstellingen trok.

Weer of geen weer, auto of geen auto, de D•O•C•STAP Orion-reporters zijn paraat. Dick (Visser) (achterop) voor De Gelderlander en Rob (Lureman) voor de Orion Express. Hier zijn beiden op weg naar de business-avond van Helmink Installatie Techniek op 18 april

Helmink aan basis succes Alex Stein

Door Rob Lureman

Alex Stein werkt 's ochtends als autocat-tekenaar bij Helmink Installatie Techniek. Die job stelt de 26-jarige midspeler in staat om vijf dagen per week 's middags volop te kunnen trainen bij D•O•C•STAP Orion.

Een van de hoogtenpunten op de vierde business-avond was dan ook de ondertekening door directeur Joop Helmink van het contract dat Alex Stein aan het Doetinchemse bedrijf bindt. De directeur deed dat met veel plezier, want Helmink Installatie Techniek is sterpartner van de Doetinchemse eredivisionist. Aldus kan het bedrijf bijdragen aan de door Orion ingeslagen weg naar de top. Net als naam- en hoofdsponsor D•O•C•STAP, dat Alex Stein in staat stelt een opleiding te volgen.

Directeur Jos Tiemessen van de Stichting Topvolleybal Orion, die

zowel Stein als Helmink in het zonnetje zette, blikte tijdens de busines-avond bij Helmink terug op het afgelopen seizoen. De bereikte vierde plaats, die goed is voor Europees volleybal, is het absolute hoogtepunt. Maar er is meer, want de Doetinchemse heren hadden ook bijna voor een bekerstunt gezorgd. "Slechts één tot twee puntjes scheidden ons van de bekerfinale tegen Nesselande", aldus Tiemessen, "wat waren we er dichtbij en wat was er een sfeer. De heren kunnen met opgeheven hoofd terugzien op het seizoen". De directeur betrok ook het eerste damsteam, dat kampioen werd van de eerste

divisie B, in zijn huldeblijken. "M'n complimenten, want dit had niemand aan het begin verwacht."

Tiemessen vond de klinkende resultaten een van de vele mijlpalen in een halve eeuw volleybal in Doetinchem, want het eerste officiële potje werd vijftig jaar geleden gespeeld op de Bleek aan de Oude IJssel.

De aansprekende resultaten van de heren zijn met veel bloed, zweet en tranen bereikt. Jos Tiemessen: "Ik heb veel respect gekregen voor de lange mannen. De zakken met geld staan niet klaar. Het zijn semi-professionals, die elke middag vier uur lang trainen voor nog betere wedstrijdprestaties." Tiemessen hoopt dat de progressie nog eens zal leiden tot een eerste plaats, maar zei realistisch volgend seizoen ook al dik tevreden te zijn met een derde plek.

Contributie

seizoen 2004-2005

1. Tijdstip van betaling

Per 1 oktober: Hele jaar of het eerste halfjaar.

Per 1 februari: Tweede halfjaar.

2. Geboortedatum

De verschuldigde club- en bondscontributie voor een lid wordt per seizoen aan de hand van zijn/haar leeftijd per 30 september bepaald en blijft gedurende het gehele seizoen ongewijzigd.

3. Clubcontributie

De clubcontributie voor het seizoen 2004-2005 bedraagt:

Senioren	(18 jaar en ouder)	€ 175/195
A/B jeugd	(14 t/m 17 jaar)	€ 145/165
C jeugd	(12 t/m 13 jaar)	€ 112/130
D/E/F jeugd	(11 jaar of jonger)	€ 100/112
Recreanten		€ 118

Het hogere bedrag geldt voor leden die normaliter 2 keer of meer trainen per week. De situatie per 30 september is hiervoor bepalend. Bovenstaande indeling is gekoppeld aan de leeftijdsindeling van de bond. De clubcontributie wordt voor een heel jaar of een half jaar vooruitbetaald.

4. Bondscontributie

De bondscontributie voor het seizoen 2004-2005 bedraagt:

Senioren	(18 jaar en ouder)	€ 32
A/B/C jeugd	(12 t/m 17 jaar)	€ 24
D/E/F jeugd	(11 jaar of jonger)	€ 18
Recreanten en verenigingsleden		€ 16

Bondscontributie wordt voor een heel jaar vooruitbetaald en is tegelijk met de clubcontributie verschuldigd.

5. Betaling

Op bankrekeningnummer 93.60.37.318 ten name van volleybalvereniging Orion bij de Fortisbank te Doetinchem. Degenen die de vereniging niet gemachtigd hebben tot automatische incasso, ontvangen een acceptgiro voor de contributiebetaling. Per acceptgiro wordt Euro 0,50 in rekening gebracht. Bij een aanmaning wordt per keer Euro 2,50 in rekening gebracht.

6. Uitzonderingen

Bij blessures of zwangerschap kan met toestemming van het bestuur vrijstelling van clubcontributie worden verkregen wanneer men langer dan 3 maanden niet kan volleyballen. Daarvoor kunt U vooraf een schriftelijk verzoek indienen bij het bestuur. Voor bondscontributie kan geen vrijstelling worden verkregen.

7. Beëindiging lidmaatschap

Het beëindigen van het lidmaatschap kan per halfjaar plaatsvinden, en wel voor 1 augustus of voor 1 januari. Bij het beëindigen van het lidmaatschap voor 1 augustus is zowel geen bonds- als verenigingscontributie verschuldigd voor het nieuwe seizoen. Bij het beëindigen van het lidmaatschap voor 1 januari is bondscontributie verschuldigd over het gehele seizoen en verenigingscontributie voor het verstreken eerste halfjaar. Beëindiging van het lidmaatschap kan uitsluitend plaatsvinden middels een schriftelijk bericht aan de ledenadministratie. De datum van ontvangst door de ledenadministratie is bepalend voor de datering van het bericht.

8. Nieuw lidmaatschap

Voor nieuwe leden is verplicht dat zij (of hun wettelijke vertegenwoordiger) toestemming geven voor het automatisch incasseren van de verschuldigde bonds- en verenigingscontributie. Inschrijving kan op ieder moment via een inschrijfformulier en kost:

Senioren	€ 10
Alle jeugd	€ 7
Recreanten	€ 7

De betaling vindt plaats bij de eerste betaling van de contributie.

9. Ledenadministratie

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door:

Ruud Hofland, Eindhovenlaan 17, 7002 HE Doetinchem
Telefoon 0314-333209

Alle inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van de eerdere contributieregeling zijn goedgekeurd in de ledenvergadering van 29 september 2004.

Op deze pagina vind je de namen en adressen van de bestuursleden van volleybalvereniging D•O•C•STAP Orion. Als je vragen, opmerkingen, suggesties of ideeën hebt, bedenk dan eerst bij wie je het best terecht kunt. Dat bespaart het bestuur een heleboel tijd en geregeld en jij kunt eerder een antwoord verwachten.

Handige namen en adressen

Voorzitter

Wim Dieleman

Spoorstraat 25
7003 DX Doetinchem
tel. 323935
email: wimdieleman@tvareclame.nl

Secretaris

Joke Emaus

Louise de Colignystraat 5
7001 GD Doetinchem
tel. 345363
email: j.emaus@hetnet.n

Penningmeester

Jos Pasman

Donker Curtiuslaan 26
7003 AH Doetinchem
tel. 341528
email: jpasman@xs4all.nl

Recreanten

Marijke Menzo

Slotlaan 124
7006 HH Doetinchem
tel. 326184
email: roheme@planet.nl

Dameslijn

Bert Snippe

Dilleveld 33
7006 TN Doetinchem
tel. 344649
mobiel: 06-10942645
email: bert.snippe@hetnet.nl

Herenlijn

Bas Bloem

Groen van Prinstererlaan 14
7003 DA Doetinchem
tel. 341885
email: Bas.bloem@planet.nl

Wedstrijdsecretariaat

Vacature

Tijdelijk Joke Emaus
(zie secretaris)

Acties/Algemene zaken

Hennie van Haarlem

Eindhovenlaan 25
7002 HE Doetinchem
tel. 341589
email: h.haarlem@wxs.nl

PR en communicatie

Annemieke van Ipenburg

email: avanipenburg@hotmail.com

JEUGDKADER HUÉVO

Lijncoördinator circulatie- en minivolleybal

Jeugd tot 12 jaar

Kim Wolswijk
Sikkeldreef 120
7006 KX Doetinchem
Tel. 0314-365536
kimwolswijk@hotmail.com

Lijncoördinator meisjes C

Meisjes 12 tot 14 jaar

Lidy Jansen
Thomas a Kempisstraat 36
7009 KT Doetinchem
Tel. 0314-345745
jansenx4@wanadoo.nl

Lijncoördinator meisjes A & B

Meisjes 14 tot 18 jaar

Jorinca Simmelink
Garonnedal 13
7007 HM Doetinchem
Tel. 0314-364605
sim100@chello.nl

Lijncoördinator jongens

Jongens 12 tot 18 jaar

Karel Mollevanger
Bieslookveld 47
7006 TG Doetinchem
Tel. 0314-362984
karel_moll@hotmail.com

Technisch coördinator jeugd

Henri Geerdink
Bedelaarsdijk 4/a
7261 RZ Ruurlo
Tel. 0573-491255
henrigeerdink@hetnet.nl